

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 נפנה לקוראו בכל עצמותו, עובדה היא שכאשר קוראים לאדם בשמו
2 אזי לא רק חלק מועט ממנו נענה לקריאה אלא כל כולו ("בכל עצמותו") פונה
3 בעקבות זאת ויתירה מזה, שפאשר האדם מתעלה רחמנא-
4 ליצ'ן, היינו, שחיות הנפש היא במצב של התעלמות ואינה
5 גלויה וניכרת בגוף ובתנועה
6 של סלוק מהגלוי בגוף, 1
7 שהרי בשעה שהוא מעולף יש בו
8 מידה פחותה של חיות אזי
9 מעוררים אותו מהעילפון
10 וגורמים להתגלות מידה רבה של
11 חיות על-ידיה
12 שלוחשים שמו באזנו, 6
13 שמזה מוכח שהשם
14 קשור ונוגע בעצם חיות הנפש (למעלה גם מהחיות
15 הנפש (למעלה גם
16 מהחיות הכללית מבורר
17 בחסידות שהנפש מתגלית
18 ופועלת בגוף ב"חיות כללית"
19 המחיה את כל אברי הגוף
20 בשווה, וב"חיות פרטית"
21 המלוכשת בכל אבר לפי תוכנו
22 ומהותו וה"חיות כללית" נובעת
23 ממקור ושורש יותר נעלה ויותר
24 פנימי בעומק הנפש, אבל עצם
25 הנפש ממש הוא למעלה גם
26 מהחיות הכללית), ולכן יש
27 בכחו של השם לפעל
28 המשכת החיות מעצם
29 הנפש בכחות הגוף הגלויים
30 (בשונה מהאור שעם היותו
31 "מעין המאור" אין בכוחו לגרום
32 את המשכת והשפעת המאור).
33 ועל-פי-זה יובן ענין
34 ואלה שמות בני ישראל
35 הבאים מצרימה גו',
36 דאף שמצד כחות
37 הגלויים שהתגלו מפנימיות
38 הנפש ופועלים בגוף בגלוי הנה
39 למצרימה (בתוספת ה') שזהו למטה ממצרים סתם ועל-
40 דרך פירוש כ"ק מו"ח אדמו"ר⁸¹ במה שפתוב בענין
41 התפלה שזהו סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה⁸²,

42 שהשמימה בתוספת ה' הוא למטה מארץ סתם, ואם כן הסולם היה מוצב במקום
43 בתוספת ה' הוא למטה מארץ סתם, ואם כן הסולם היה מוצב במקום
44 נמוך ביותר בארץ והגיע עד למקום גבוה ביותר בשמים, והינו, ומשמעות
45 העניין לפי הביאור שהסולם רומז לתפילה שהיא אמצעי להתחבר עם בחינת
46 "שמים" שגם מי שהוא
47 במעמד ומצב דארצה,
48 למטה מארץ סתם, הנה
49 על-ידי הסלם דתפלה
50 ביכלתו להתעלות
51 השמימה, למעלה
52 משמים סתם], ועד כדי
53 כך גדלה הירידה, של בני
54 ישראל ל"מצרימה" שהיה
55 יכול להיות הקטרוג בעת
56 קריעת ים סוף שהללו עובדי
57 עבודה-זרה והללו עובדי
58 עבודה-זרה⁸³, ואם-כן,
59 למה יהיה נגוף למצרים
60 ורפוא לישראל⁸⁴, דבר
61 המוכיח עד כמה הירידה
62 למצרים הייתה ירידה גדולה
63 מאד
64 מפל-מקום, גם בירידתם
65 מצרימה הנה אצלם
66 הענין דשמות בני
67 ישראל, ענין השם
68 שקשור עם העצם,
69 שהוא תמיד בשלמותו,
70 כיוון שהעצם לעולם לא נפגם
71 והשם קשור בעצם, לכן
72 ה"שמות" נשארו שמות יהודיים
73 גם לאחר הירידה הגדולה
74 במצרים וזהו שלא שנו את
75 שמם, ראובן ושמעון
76 נחתין, ירדו כ"ראובן ושמעון"
77 ראובן ושמעון סלקין,
78 ועלו כ"ראובן ושמעון" וכפי
79 שמבאר אדמו"ר הגון⁸⁵ שאפלו קל שפקלים מבחינת מצבו
80 בתורה ומצוות (הינו שהתורה קוראת אותו בשם קל שפקלים)
81 מוסר נפשו על קדשת ה', כלומר, גם מי שבעניינים אחרים הוא במצב
82 נחות מאד, הרי כאשר הוא עומד בפני ניסיון של אמונה בה' אפילו אם הניסיון

(81) ד"ה זה היום תצ"ד (סה"מ קונטרסים ח"ב שיט, א). (82) ויצא כת, יב. זהו ח"א רסו, ריש ע"ב. ח"ג שו, ריש ע"ב. תקו"ז תמ"ה (פג, א). (83) ראה זה"ב קע, ב. מכילתא בשלח יד, כח. ילקוט ראובני בשלח שם, כז. (84) ראה ישעיה' יט, כב. זה"ב לו, א. (85) תניא פיי"ח"ט.